

VERTIGO

NR. 77 & 78 | WINTER 2022

Een duizelingwekkende dosis cinema

DE ACHT BERGEN

JASON
STATHAM

AUBREY
PLAZA

JOSH
HARTNETT

CARY
ELWES

BUGZY
MALONE

AND HUGH
GRANT

DIRECTED BY
GUY RITCHIE

OPERATION FORTUNE

RUSE DE GUERRE

18 JANUARI IN DE BIOSCOOP

SEARCHERS

AMAZON

2020

STX

A FILM BY TODD FIELD

BLANCHETT

TÁR

25 JANUARI IN DE BIOSCOOP

FOCUS

DEUTSCHER
FILMFONDFONDS

UNION

WRITTEN AND
DIRECTED BY TODD FIELD

UNIVERSAL

MARGOT ROBBIE

BRAD PITT

FROM THE DIRECTOR OF LA LA LAND AND WHIPLASH
BABYLON

WRITTEN AND DIRECTED BY DAMIEN CHAZELLE

PARAMOUNT PICTURES PRESENTS IN ASSOCIATION WITH C2 MOTION PICTURE GROUP A MARG PLATT / WILD CHICKENS / ORGANISM PICTURES PRODUCTION A DAMIEN CHAZELLE FILM BRAD PITT MARGOT ROBBIE
"BABYLON" DIEGO CALVA JEAN SHAROT JOVAN ADEPO LI JUAN LI MUSIC BY JUSTIN HURWITZ COSTUME DESIGNER MARY ZEPHERS EDITOR TOM CROSS ACE PRODUCTION DESIGNER FLORENCIA MARTIN EXECUTIVE PRODUCERS JAMES SANDGREN
EXECUTIVE PRODUCERS MICHAEL DELLOS TONY MAGUIRE WYCK GIFFORD HELEN ESTABROOK ADAM SIEGEL JASON CLOTH DAVID CAPLAN PRODUCED BY MARG PLATT WRITTEN AND DIRECTED BY DAMIEN CHAZELLE
C2 | SEPTEMBER FILM

18 JANUARI IN DE BIOSCOOP

WINNER
BEST ACTOR
FESTIVAL DE CANNES

★★★★★
'DIRECTED WITH IMPECCABLE SKILL,
DELICACY AND COMPASSION.
ONE OF THE YEAR'S MOST DELIGHTFUL FILMS.'
BBC

BROKER
LES BONNES ÉTOILES

A FILM BY HIROKAZU KORE-EDA
DIRECTOR OF PALME D'OR WINNER SHOPLIFTERS

RELEASE 7-12

PAKISTAN'S OFFICIAL OSCAR ENTRY

FILM
FEST
IGENT

FESTIVAL DE CANNES
UN CERTAIN REGARD
WINNER
JURY PRIZE
QUEER PALM

Official Selection
tiff
Toronto International
Film Festival

JOYLAND

A FILM BY SAIM SADIQ

RELEASE 28-12

ADAM
DRIVER

GRETA
GERWIG

DON
CHEADLE

A NOAH BAUMBACH PICTURE

WHITE NOISE

YOU CAN'T HEAR IT
IF IT'S EVERYWHERE

7 DECEMBER IN DE BIOSCOOP EN OP

NETFLIX | 30 DECEMBER

WRITTEN FOR THE SCREEN AND DIRECTED BY NOAH BAUMBACH

10

18

28

42

50

9	VOORWOORD
10	DE ACHT BERGEN
16	BROKER
18	AVATAR: THE WAY OF WATER
24	CORSAGE
28	LIVING
34	THE BANSHEES OF INISHERIN
36	FILMFESTIVAL OOSTENDE
40	DEVOTION
42	BABYLON
50	KLAPS

VERTIGO

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER

Sara Colson
sara@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Jonas Govaerts,
Chris Craps, Ruben Nollet

WEBMASTER

Hans verschooten

EINDREDACTIE

Niels De Mayer

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Emmanuel Van Melkebeke
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

DE ACHT BERGEN

© Christophe De Muynck

AVATAR: THE WAY OF WATER

© 2022 20th Century Studios

THE BANSHEES OF INISHERIN

© 2022 20th Century Studios

NATALI BROODS

© Nick Decombel

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door
middel van druk, fotokopie, scan of op enige
andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk
akkoord van de uitgever.

📌 VERTIGObe

📧 VERTIGOgram

📌 VERTIGObe

Twee oudjes die net niet staan te vechten om het laatste ticket van een namiddagvoorstelling van *Onze natuur*. Aanhoudende lofberichten voor *Rebel* op sociale media. Zalen vol joelende en zelfs dansende *Zillion*-gangers. En een duizelingwekkende dosis doorweekte zakdoeken na elke screening van *Close*.

Cinema – zeker ook die van eigen bodem – is duidelijk aan een comeback bezig, en gelukkig maar. In het heetst

van de coronastrijd ging het licht meer dan een jaar uit in de bioscopen en in de maanden na de heropening was het bang afwachten of het grote publiek zijn weg wel zou terugvinden naar de filmtempels.

Het doet dan ook verdomd veel deugd om het nieuwe jaar tegemoet te gaan met een – toch op cinemavlak – vreugdevol gevoel. Hopelijk overtuigen grootschalige Hollywoodproducties als *Avatar: The Way of Water*, *Devotion* en *Babylon* nog meer mensen om terug te keren naar de bioscopen en weet ook uitdagender materiaal als *De acht bergen*, *Corsage* en *Living* een publiek te bereiken.

Omdat minder vanzelfsprekende films alsmear kwetsbaarder worden, vernieuw ik bij wijze van goed voornemen mijn eerdere belofte dat *Vertigo* dit soort cinema extra in de verf zal zetten. Laat me daarom afsluiten met twee warme aanraders, eentje voor het oude en eentje voor het nieuwe jaar.

Broker van de Japanse Gouden Palm-winnaar Hirokazu Kore-eda zal je hart zowel verwarmen als vermorzelen, terwijl *The Banshees of Inisherin* van *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri*-regisseur Martin McDonagh de wisselwerking tussen je lachspieren en traanklieren tot in de puntjes zal finetunen.

Tot in de cinema!

STEVEN TUFFIN

HOOFDREDACTEUR

PIEKEN & DALEN

Na zijn Amerikaanse verslavingsdrama *Beautiful Boy* kreeg Felix van Groeningen het aanbod om de Italiaanse bestseller *Le otto montagne* (*De acht bergen*) te verfilmen. Samen met zijn levenspartner, de actrice Charlotte Vandermeersch, bewerkte de gevierde Vlaamse cineast Paolo Cognetti's debuutroman tot een intimistisch epos over een decennialange vriendschap op duizelingwekkende hoogte. 'Soms dacht ik: fuck maat, waar zijn wij mee bezig?' **JONAS GOVAERTS**

BLOEDBROEDERS

Op vakantie in de Italiaanse Alpen leert de elfjarige stadsjongen Pietro de even oude Bruno kennen, een jonge koeienhoeder die zijn dagen slijt op het ritme van de natuur. Ondanks hun verschillende achtergronden bloeit al gauw een hechte vriendschap op tussen de twee jongens. Maar net als het imposante, grillige Alpendecor waartegen hun verhaal zich afspeelt, wordt ook hun ogenschijnlijk onverbreekelijke band getekend door hoge pieken en diepe dalen.

De volwassen versies van de hoofdpersonages van *Le otto montagne* worden vertolkt door Luca Marinelli en Alessandro Borghi, die wel voor hun rollen geboren lijken te zijn. Toch liep de casting niet van een leien dakje, vertelt Charlotte Vandermeersch: ‘We wisten dat er chemie was tussen Luca en Alessandro, want in 2015 speelden ze al bloedbroeders in

Non essere cattivo (Don’t Be Bad, nvdr), zo’n beetje de Italiaanse *Mean Streets*. Het probleem was dat ze auditie deden voor de verkeerde personages: Luca voor de extraverte Bruno, Alessandro voor de meer ingetogen Pietro.’

Pas toen Felix van Groeningen het idee kreeg om Marinelli te casten als Pietro, begonnen de puzzelstukken in elkaar te passen: ‘Luca wás

Pietro, geen twijfel mogelijk. Daarna zochten we heel Italië af naar een geschikte tegenspeler, tot Alessandro plots weer voor onze neus stond. Hij was ondertussen in een andere fase van zijn leven aanbeland en had bovendien een indrukwekkende baard laten groeien. Eindelijk zagen we het licht: we hadden onze Bruno te pakken!’

STADSMUSSEN

Op een bepaald moment in *Le otto montagne* windt bergbewoner Bruno zich op over het romantische beeld dat stadsmensen van het buitenleven hebben: ‘Jullie hebben het altijd maar over De Natuur. Maar dat gegeven is zo abstract voor jullie dat zelfs die term abstract is!’ Bestond het gevaar niet dat van Groeningen en Vandermeersch, twee filmmakers uit het eerder vlakke Vlaanderen, ook in die val zouden trappen?

‘Ik ben misschien niet opgegroeid in de Alpen, maar er zijn zeker parallellen tussen Pietro’s jeugd en de mijne,’ verdedigt van Groeningen zich. ‘Mijn ouders hadden een huisje waar we elke zomer naartoe gingen, in een vergelijkbaar Frans dorpje. Ik kende er zelfs een soort Bruno – een neefje, in mijn geval.’

Vandermeersch groeide dan weer op tussen de beesten: ‘We hadden thuis een boerderij, puur uit liefhebberij. Als kind liep ik rond tussen de paarden en kippen en schapen. Als mijn pa een druppeltje ging drinken bij de boer om de hoek, ging ik gewoon mee. Maar uiteraard is de ironie van die scène ons niet ontgaan. Een stel stadsmussen dat zit te mijmeren over De Natuur, met een *saucisseke* en een kaasje erbij: dat zijn wij gewoon!’

GENIAAL VERTICAAL

Opvallend: *Le otto montagne* werd niet gedraaid in widescreen – nochtans het gebruikelijke beeldformaat, zeker voor epische bergfilms – maar in het veel compactere, bijna vierkante 4:3. ‘Oorspronkelijk wilde ik gaan voor superbrede cinemascope,’ licht van Groeningen die keuze toe. ‘Maar toen ik wat vakantiefoto’s van een vriend te zien kreeg, besepte ik: je hoeft niet altijd de héle berg te zien.

Links en rechts, dat kun je er zelf wel bij verzinnen.’

Geïnspireerd door Pawel Pawlikowski’s recente 4:3-films *Ida* en *Cold War*, besloot van Groeningen een aantal testopnames te maken. ‘Toen we die aan een publiek toonden, gebeurde er iets bijzonders: de hele zaal leunde naar voren in plaats van naar achteren. Dat is ideaal voor een intieme film als de onze. Ik was meteen verkocht:

verticaal, da’s geniaal! (*lacht*)’

‘Het nauwere beeldkader past ook beter bij de thematiek van het verhaal,’ vult Vandermeersch aan. ‘In een van de sleutelscènes declameert Pietro’s vader: “Alles gaat naar beneden, altijd.” Bij 4:3 gaat je blik van boven naar onderen, niet van links naar rechts. Als je je personages dan filmt op een hoge bergtop, komen ze nóg kwetsbaarder over.’

Felix van Groeningen & Charlotte Vandermeersch

SCOUTSGEVOEL

‘Werk nooit met kinderen, dieren of op het water.’ Die aloude Hollywoodregel gaat in *Le otto montagne* van bij het begin op de schop: we zien de jonge versies van de hoofdpersonages tussen de koeien en door het besneeuwde berglandschap dwalen. Een risico, beseffen beide filmmakers, maar ze zagen geen andere optie.

‘Het was net de authenticiteit van het boek die me zo aansprak,’ zegt van Groeningen. ‘Decors bouwen in een studio? Dat had voor mij geen enkele zin. Ik wilde met mijn cast en crew op avontuur. Bij de Belgische crews waarmee ik al heb samengewerkt leefde dat scoutsgevoel heel sterk, bij de Italianen was het enthousiasme aanvankelijk ver te

zoeken: “Te voet door Nepal, ben je gek geworden?!” (*lacht*)’

Werd het dan soms niet té gevaarlijk? ‘Toen we een scène draaiden op een gevaarlijke bergrichel, ging ons make-upmeisje plots keihard onderuit. Een open beenbreuk op tweeduizend

meter hoogte, op een plek die enkel bereikbaar was per helikopter... Op dat moment dacht ik wel even bij mezelf: *fuck maat*, waar zijn wij eigenlijk mee bezig? Maar een maand later stonden we alweer met de hele ploeg op een gletsjer te filmen. (*lacht*)’

ALTIJD VOORUIT

Voor *Le otto montagne* werkte van Groeningen opnieuw samen met zijn vaste monteur Nico Leunen. Het valt op dat ze, anders dan bij vorige projecten als *The Broken Circle Breakdown* en *Belgica*, voor een klassieke chronologische aanpak zijn gegaan.

‘Ik heb wel een beetje met de tijdlijn zitten prutsen voor Nico erbij kwam,’ geeft van Groeningen toe. ‘Gewoon om zeker te zijn, snap je? (*grijnst*) Maar eigenlijk was het voor Charlotte en mij al overduidelijk toen we het script schreven: we moesten gewoon het boek volgen.

Annie Proulx’ kortverhaal *Brokeback Mountain* was niet toevallig een van Paolo Cognetti’s inspiratiebronnen: ook daarin springt het verhaal altijd vooruit, waardoor de tijd iets meedogenloos krijgt. Steek daar één flashback tussen en dat effect is om zeep.’

Vandermeersch treedt haar coregisseur bij: ‘In onze film is de tijd een fuik die almaar nauwer wordt. De personages kunnen er niet uit ontsnappen. Tegelijk is de tijd ook een cirkel: alles komt altijd terug. De opkomende mist, de smeltende sneeuw... Het zijn méér dan wat mooie plaatjes. Eigenlijk heeft de natuur haar eigen verhaallijn, los van de personages.’

Dus toch... De Natuur? 🏔️

**DE ACHT BERGEN SPEELT VANAF
14 DECEMBER IN DE BIOSCOOP**

De wereldwijde bestseller

PAOLO COGNETTI DE ACHT BERGEN

Nu
verfilmd

SAMEN ALLEEN

Sinds *Nobody Knows* uit 2004 excelleert Hirokazu Kore-eda in drama's over uit de band springende families. Dat is niet anders met *Broker*, waarin twee oplichters, een vondeling, zijn moeder én een verstekeling een wel heel aparte gezinsuitstap maken. De Japanse grootmeester over vondelingenschuiven, kindacteurs en Steven Spielberg. **STEVEN TUFFIN**

Waarom filmde u *Broker* in Zuid-Korea en niet in uw thuisland Japan?

'Het verhaal gaat van start bij een vondelingenschuif, en zo is er maar eentje in Japan. Dat feit deed me lange tijd twifelen aan de haalbaarheid van het project, omdat het de geloofwaardigheid van de film zou hebben aangetast. Maar toen ik op een filmfestival sprak met een Zuid-Koreaanse journalist die naar mijn toekomstplannen had gevraagd, vertelde hij me dat vondelingenschuiven in zijn land compleet ingeburgerd zijn. Zo ging de bal aan het rollen.'

Hoe pakte u de shoot praktisch aan? Hebt u Zuid-Koreaans geleerd?

'Ik spreek jammer genoeg nog altijd alleen maar Japans. Overal waar ik kom, moet ik een beroep doen op een tolk. Als ik instructies geef aan de acteurs, bijvoorbeeld – bij crewleden durf ik al eens gebruik te maken van een soort gebarentaal. *(lacht)* Eigenlijk moet ik zeggen dat het altijd best vlot verloopt. Op een filmset spreekt immers iedereen de taal van de cinema, en die is best universeel.'

'Het idee dat bloed boven alles primeert, is compleet gedateerd.'

HIROKAZU KORE-EDA

Na uw Gouden Palm voor *Shoplifters* draaide u *La vérité* in Frankrijk, nu filmde u in Zuid-Korea. Was u een beetje uitgekeken op Japan?

'Nee, hoor. Dat is puur toeval. Ik heb ondertussen opnieuw een film in Japan gedraaid, die ik momenteel aan het afwerken ben. Ik ben een regisseur in hart en nieren en ga waar mijn werk me brengt. Als men me in Frankrijk een interessant project voorstelt, ga ik naar Frankrijk. Zo simpel is het. Bovendien zie ik zo ook nog eens wat van de wereld. *(lacht)*

***Broker* draait, net zoals het gros van uw films, rond een niet zo vanzelfsprekend gezin. Vanwaar die fascinatie? En is uw blik op familiebanden door de jaren heen veranderd?**

'Alles heeft te maken met de geboorte van mijn dochter en het overlijden van mijn moeder jaren terug. Ik werd me toen bewust van de verschillende rollen die een mens in zijn leven toebedeeld krijgt: ik werd een vader,

ik was een zoon, enzovoort. Daardoor begon ik me vragen te stellen over de definitie van het woord 'familie'. Moet je daadwerkelijk bloedverwanten zijn om een gezin te vormen? Is het feit dat je samen veel tijd doorbrengt niet belangrijker? Japan is op dat vlak nog steeds heel conservatief. Ik ben niet 's werelds grootste rebel, maar ik vind het wel belangrijk om een lans te blijven breken voor adoptie. Het idee dat bloed boven alles primeert, is een compleet gedateerd gegeven.'

Niet lang na de Cannes-wereldpremière van *Like Father, Like Son* in 2013 raakte bekend dat niemand minder dan Steven Spielberg een Hollywoodremake van die film wilde draaien. Stond u daar meteen voor te springen?

'Je kunt niet geloven hoe verbaasd en verrukt ik was toen ik hoorde dat DreamWorks, Spielbergs productie-maatschappij, de remakerechten van mijn film wilde kopen. Toen de deal helemaal rond was, ging ik op de koffie bij de maestro, die een aantal vragen voor me had: "Wie is dat kleine joch? Hij is geniaal!" Spielberg had het over een van de kindacteurs, en het moet gezegd: dat ventje was inderdaad abnormaal getalenteerd. Zelfs in die mate dat ik tegen de volwassen acteurs altijd grapte dat ze pas écht zouden slagen in hun job als ze zijn niveau haalden. *(lacht)*

Staat het project nog steeds op stapel?

'Ondertussen heeft iemand anders de rechten op de kop getikt. Het is nog te vroeg om te onthullen wie. Natuurlijk is het jammer dat Spielberg er niet voor is gegaan, maar ik kan me inbeelden dat hij het nogal druk heeft. *(bulderlacht)*'

BROKER SPEELT VANAF 7 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

PUBERBLUES

Fans van Sigourney Weaver worden de jongste tijd op hun wenken bediend. Onlangs speelde ze een abortusactiviste in *Call Jane*, en nu duikt ze op in *Avatar: The Way of Water*. Al zal je wel enige moeite moeten doen om haar te herkennen: in het langverwachte vervolg op zijn monsterhit *Avatar* uit 2009 castte regisseur James Cameron de 73-jarige Weaver voor de rol van Kiri, een rebels meisje van 14. 'Volgens Jim ben ik ook nog niet volwassen!' **RUBEN NOLLET**

In *Avatar: The Way of Water* – dat zich, zoals de titel al een beetje verklapt, grotendeels onder water afspeelt – zoeken Jake Sully en Neytiri contact met de Metkayina, een oceanisch volk dat een speciale band heeft met *all creatures great and small* die in de zeeën van de planeet Pandora rond-zwemmen. Je herinnert je wellicht dat Sigourney Weaver in *Avatar* geen happy end was gegund: wetenschap-ster Grace Augustine kwam om in een kogelregen door toedoen van de boosaardige kolonel Quaritch. Toch is ze nu opnieuw van de partij in het Alpha Centauri-universum, ditmaal als het koppige pubermeisje Kiri.

Dat er een leeftijds kloof van krap zes decennia gaapt tussen de actrice en haar personage, was voor regisseur James Cameron geen enkel bezwaar: net als alle andere bewoners van Pandora is Kiri een computercreatie die tot leven werd gewekt met *motion capture*-technieken, waarbij de bewegingen en gelaatsuitdrukkingen van acteurs worden vastgelegd door sensoren en nadien omgezet in realistische animaties.

Ondanks haar 73 lentes denkt Sigourney Weaver nog lang niet aan stoppen. In 2022 speelde ze niet alleen mee in *Avatar: The Way of Water* en het recent verschenen *Call Jane*, maar ook in het psychologische drama *Master Gardener* van Paul Schrader. Mogen we dat een indrukwekkende prestatie noemen, voor een actrice van haar leeftijd?

SIGOURNEY WEAVER ‘Ik geniet gewoon van mijn job. De jongste jaren ben ik veel zekerder geworden van mezelf, en lig ik minder wakker van mijn rollen. Ik bereid me goed voor, kom op tijd aan op de set en ga er volledig voor. En ik heb geleerd om los te laten: ik controleer of dicteer mijn personages niet, maar laat me door hen leiden. En mijn leeftijd, tja... Als ik er eens moe uitzie, kan ik altijd terecht bij een goeie visagiste. *(lacht)*’

‘Een film maken met James Cameron voelt alsof je van een klif stapt: je moet blind op hem vertrouwen.’

SIGOURNEY WEAVER

Actrices op leeftijd hebben het vaak moeilijk om nog interessante rollen te vinden. Verrast het u dat u nog zoveel aanbiedingen krijgt?
‘Ik vermoed dat ik op het juiste moment ouder ben geworden. Veel filmmakers hebben begrepen dat het publiek zit te wachten op interessante vrouwelijke personages die een zekere leeftijd hebben – volgens mij heeft

dat te maken met het feit dat de gemiddelde leeftijd van de bioscoop-ganger is gestegen. De projecten waarin ik de voorbije twee jaar heb meegespeeld, zijn ook totaal verschillend, met vrouwelijke karakters die me om uiteenlopende redenen erg aanspraken. Dat ze nu allemaal ongeveer tegelijkertijd uitkomen, voelt een beetje vreemd aan. Het lijkt wel alsof ik een tijdje geleden enkele magische zaadjes uit het raam heb gegooid, en dat die nu zijn uitgegroeid tot prachtige planten. *(lacht)*’
Is het besef dat oudere vrouwen heel wat kunnen bijdragen aan films ook doorgedrongen in Hollywood, of moet u toch vooral uw heil zoeken in kleinere producties?
‘Er is een zekere mentaliteitswijziging aan de gang. Vroeger had je als oudere actrice niet veel opties: ofwel speelde je een lief, oud dametje, ofwel een

ijskoude heks. Die dubbele discriminatie – *sexism and ageism* – gaat er nu stilaan uit, merk ik. Toen ik begon, moest je als actrice sowieso opletten wat je deed. Iedereen drukte me op het hart dat ik énkél sympathieke rollen mocht aanvaarden. Sterke vrouwelijke personages met een eigen willetje waren uit den boze, omdat die door het publiek onaangenaam of zelfs akelig werden bevonden. Ik heb altijd geprobeerd om daartegen in te gaan.’
Aan welke rol denkt u dan?
‘Ik heb me kostelijk geamuseerd met Katharine Parker, mijn personage in *Working Girl* (van Mike Nichols uit 1988, nvdr.). Zij was een machtige zakenvrouw die zich staande hield in een keiharde mannenwereld en er niet voor terugdeinsde om onverschrokken – en soms zelfs onethische – beslissingen te nemen.’

Met uw rol in Ridley Scotts sci-fi-horrorklassieker Alien uit 1979 had u zich ook al op de kaart gezet als sterke vrouw.
‘In de loop van mijn carrière heb ik het geluk gehad te mogen samenwerken met mannen die hielden van en respect hadden voor sterke vrouwen. In het oorspronkelijke script van *Alien* was mijn personage, een man, maar Ridley heeft hem op overtuigende wijze omgebouwd tot een vrouw – zónder er een hulpeloze figuur van te maken. Dat was in die tijd niet zo evident. Het filmpubliek was gewend aan het cliché van de Bondgirl: mooie, jonge meisjes met witte rokjes die zomaar wat liepen te gillen. Ridley heeft de mensen wakker geschud door op het witte doek te tonen dat vrouwen wél tot grootse dingen in staat zijn. Zo is het toch ook in het echte leven? Vrouwen dragen de grootste last in het huishouden en

vaak ook daarbuiten. Sterker nog: bij elke grote ramp zie je vrouwen in de frontlinie staan.’
Is sciencefiction het genre bij uitstek om dat idee uit te dragen?
‘Ik denk dat het geen toeval is dat er zoveel sci-fi op mijn palmares staat. Als je sterke vrouwen wilde zien, moest je in de jaren zestig ook al bij series als *Star Trek* zijn. Dat was het enige genre waarin de scenaristen een beetje mochten experimenteren: “We zullen eens kijken of de wereld het overleeft als we vrouwen wat meer macht geven!” *(lacht)* Sciencefiction heeft altijd grenzen verlegd. Het is en blijft een relevant en vooruitstrevend genre. Ik ben blij dat ik mijn steentje daaraan heb kunnen bijdragen.’
Nu voegt u met Avatar: The Way of Water nog een sf-film toe aan uw cv. Hoe was het om opnieuw samen te werken met James Cameron?

‘Heerlijk, maar daar twijfelde ik ook niet aan. Een film maken met Jim voelt alsof je van een klif stapt: je moet blind op hem vertrouwen, maar tegelijkertijd weet je dat je bent omringd door onvoorstelbaar bekwame professionals. Hij doet ook niets liever dan zijn acteurs uitdagen op de set. Elke dag vraagt hij wel iets waarvan je denkt: oh nee, dat lukt me nooit! Maar vervolgens doe je het toch, vooral omdat je weet dat hij je er anders tot het einde der dagen mee zal blijven plagen. (lacht) Als je met Jim samenwerkt, heb je nooit het gevoel dat je op je lauweren kunt rusten. Om het in surftermen uit te drukken: de ene golf is nog niet voorbij, of daar komt de volgende al aan.’

Was het geen vreemde ervaring om in de huid van een 14-jarig meisje te kruipen?

‘Dat vond ik op zich wel leuk, al stond

ik er niet voor te springen om het pubermeisje in mij weer naar boven te halen: ik herinner me die periode vooral als een roetsjbaan van extreme emoties. Maar Jim vond nu eenmaal dat ik de geknipte persoon was voor de rol van Kiri – ik citeer: “Jij bent tenslotte zelf ook nog niet volwassen, Sigourney!” (lacht) In de eerste *Avatar* lagen mijn twee personages (de menselijke en de avatarversie van dr. Grace Augustine, nvdr.) ook mijlenver uit elkaar. Die ervaring heeft me geholpen om me in te leven in de mindset van een rebelse tiener. Al moet ik toegeven dat ik nooit eerder een personage heb gespeeld dat zó ver van me af ligt.’

Heeft dat ook te maken met het fysieke aspect van de rol? Naar verluidt onderwierp Cameron u en de rest van de – veelal jongere – cast aan zware fysieke trainingen:

fitness- en conditioefeningen, freediving, parkour...

‘Dat was best zwaar, maar er zaten ook heel wat leuke trainingen tussen. Die met de Navy SEALs (*speciale militaire eenheid uit de VS, nvdr.*), bijvoorbeeld: zij hebben ons geleerd hoe je onder water zo lang mogelijk je adem kunt inhouden. Dat doe je met een speciale techniek waarbij je eerst zoveel mogelijk zuurstof opneemt, om vervolgens stil te blijven liggen en je lichaam ervan te overtuigen dat het niet naar adem hoeft te happen.’

En? Hoever bent u geraakt?

‘Zes en een halve minuut! Ik kon mijn oren niet geloven toen ze mij dat vertelden. Blijkbaar heb ik aan de rol van Kiri ook de longinhoud van een 14-jarige overgehouden. (lacht)’

AVATAR: THE WAY OF WATER SPEELT VANAF 14 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

Doe jij net zoals +61.000 anderen ook je voordeel met cambio autodelen?

Goed voor je portemonnee, gemakkelijk en milieubewust.

**Doe de test op cambio.be
en maak de switch!**

Cambio autodelen.

Mijn waar en wanneer ik wil.

ONSTERFELIJK

In Marie Kreutzers weerbarstige kostuumdrama *Corsage* kruipt de Luxemburgse wereldster Vicky Krieps in de huid van Elisabeth in Beieren, beter bekend als Sissi. Het is echter verre van de eerste keer dat de 19de-eeuwse keizerin van Oostenrijk het witte doek siert. Een imperiale greep! **STEVEN TUFFIN**

Sissi (1955)

Deze hypergeromantiseerde blik op Elisabeths jonge jaren maakte hoofdrolspeelster Romy Schneider plotsklaps wereldberoemd en kreeg twee vervolgen. Later verklaarde de Duits-Franse ster dat ze de rol haatte – ‘Hij kleeft aan me als havermoutpap!’ – om hem nadien te hernemen in het veel realistischere *Ludwig* van Luchino Visconti.

Kaiserin Elisabeth von Österreich (1921)

Marie Louise Elisabeth, barones van Wallersee en nicht van Elisabeth, schreef en speelde mee in deze kortfilm over de dodelijke aanslag op de keizerin door de anarchist Luigi Lucheni in 1898. Controverse troef toen oplichters stills uit de film begonnen te verkopen als echte foto's van de wandaad.

The King Steps Out (1936)

Nadat de Oostenrijks-Amerikaanse regisseur Josef von Sternberg zeven films met Marlene Dietrich tot een magistraal einde had gebracht, beet hij zijn tanden stuk op deze samenwerking met de Amerikaanse sopraan Grace Moore. De *comedy of errors*, geïnspireerd op Elisabeths prille romance met keizer Frans Jozef I van Oostenrijk, is de enige film die hij graag had geschrapt uit zijn filmografie.

Mayerling (1968)

Na de vroege Bond-films *Dr. No*, *From Russia with Love* en *Thunderball* zette de Britse regisseur Terence Young zijn tanden in dit historische drama met Ava Gardner als een oudere Elisabeth, wier progressieve zoon Rudolf (Omar Sharif) clasht met zijn conservatieve ouders en een tragisch lot tegemoet gaat.

Corsage (2022)

‘Laten we een film over Elisabeth maken!’ grapte Vicky Krieps in 2016 tegen regisseuse Marie Kreutzer op de set van hun vorige samenwerking *Was hat uns bloß so ruiniert*. De Oostenrijkse cineaste huiverde aanvankelijk bij het idee omdat de keizerin nog steeds alomtegenwoordig is in haar land, maar een complete deconstructie van de Sissi-mythe: dat zag ze jaren later duidelijk wél zitten.

CORSAGE SPEELT VANAF 21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

★ VERTIGO WINTER

Op zoek naar het perfecte kerstcadeau?
Geef een abonnement op Vertigo!

ABONNEE: €25

9 nummers in je postbus

VRIEND: ~~€180~~ €50

ABONNEE + een T-shirt of tas
+ duotickets Vertigo-events

VIP: €200

VRIEND + extra T-shirt,
of tas + duotickets
VIP-events

EVENTS DECEMBER & JANUARI

MEER INFO OP VERTIGOWEB.BE

(promotie alleen geldig in december & onder bepaalde voorwaarden)

UITSTEL, AFSTEL

Van *Love Actually* over *Underworld* tot *Pirates of the Caribbean*: aan droogkomische en extravagante rollen geen gebrek op het palmares van Bill Nighy. In *Living*, een remake van de Kurosawa-klassieker *Ikiru*, gooit de Britse acteur het echter over een serieuzere boeg. Over leven, sterven en alles daartussenin: 'Op papier sta ik inderdaad dichterbij de dood dan mijn jongere medemensen, maar dat betekent niets.' **RUBEN NOLLET**

Ik weet niet waarom, maar als mensen me omschrijven, gebruiken ze graag woorden die beginnen met de letter L: laconiek, loom, lijsig, langzaam, losjes of louche.’ De 72-jarige Bill Nighy houdt ervan om zichzelf af te kraken. Hij is een broodspeler, zegt hij, een radertje in een groter geheel. Dat hij pas op latere leeftijd doorbrak, heeft daar ongetwijfeld iets mee te maken. Drie decennia lang verdiende hij zijn brood op de planken en met kleine tv- en filmrollen.

2003 werd een onverwacht kantelpunt, met op gejuich onthaalde rollen in *Underworld* – als de sissende vampierenleider Viktor – en *Love Actually*, waarin hij de harten van het bioscooppubliek veroverde als een cynische rocker op zijn retour. Van toen af ging het hard, met glansprestaties in onder meer *Shaun of the*

Dead, twee *Pirates of the Caribbean*-films waarin hij verborgen zat achter een dikke laag CGI-tentakels, *The Best Exotic Marigold Hotel* en *Detective Pikachu*.

In *Living*, een remake van Akira Kurosawa’s *Ikiru* uit 1952, zet Nighy echter zijn meest beklievende vertolking tot op heden neer, als een oudere ambtenaar die een volstrekt kleurloos leven heeft geleid omdat hij altijd alles volgens het boekje heeft gedaan. Als de man te horen krijgt dat hij terminaal ziek is, belandt hij echter in een existentiële crisis.

Veel research heeft Nighy niet moeten verrichten om zich de rol eigen te maken, zegt hij met uitgestreken gezicht: ‘Een man die de dood in de ogen kijkt, dat kan ik me sowieso levendig inbeelden.’

Hoe bent u bij dit project betrokken geraakt?

‘Via mijn goeie vriend Stephen Woolley (*producent van onder meer The Crying Game, Interview with the Vampire en Carol, nvdr.*). Hij had me uitgenodigd voor een diner waar ook Kazuo Ishiguro te gast was, de schrijver van *The Remains of the Day* en *Never Let Me Go*. Na de maaltijd zaten die twee geheimzinnig tegen elkaar te fluisteren. Na een tijdje keken ze in mijn richting: “Bill, we hebben net even gepraat over je volgende film.”’

‘Niet alles in het leven is amusant, maar veel dingen zijn amusanter dan ze op het eerste gezicht lijken.’

BILL NIGHY

Had u *Ikiru* ooit gezien?

‘Ik had er zelfs nog nooit van gehoord. Toen Stephen me vertelde wat hij in gedachten had, heb ik de film meteen bekeken en ik was diep onder de indruk. Ik besepte dat ons een stevige uitdaging te wachten stond als we het niveau van het origineel wilden benaderen, maar tegelijkertijd wist ik dat ik omringd was door bekwame mensen. Stephen, Kazuo en regisseur Oliver Hermanus – die eerder het geweldige *Moffie* regisseerde – zijn echte vaklui.’

Naar verluidt vond Ishiguro u de geknipte man voor uw rol vanwege uw sterk ontwikkelde gevoel voor ironie.

‘Zo zie ik mezelf nochtans niet. Ik zeg gewoon wat ik denk, wat al te vaak verkeerd geïnterpreteerd wordt. Niet álles wat ik zeg, is spottend bedoeld, hoor. Dat neemt echter niet weg dat

ik met veel plezier een dosis ironie in mijn rollen stop. Ik wil niet gezegd hebben dat alles in het leven amusant is, maar veel dingen zijn amusanter dan ze op het eerste gezicht lijken.’

***Living* speelt zich af in 1953. Zou het verhaal ook werken in een hedendaagse setting?**

‘Ongetwijfeld. In wezen gaat de film over mensen die bepaalde dingen niet doen omdat ze te bang zijn, of omdat ze denken dat ze alle tijd van de wereld hebben. Uitstelgedrag is een kwalijke gewoonte die enorm veel schade berokkent – in onze levens én in de hele samenleving. Ze houdt ons tegen om te evolueren naar een betere wereld. *Living* toont heel mooi hoe instituten en maatschappijen teren op onze voorliefde voor het status quo. In plaats van actie te ondernemen, blijven we liever op onze kont zitten.’

Bent u zelf schuldig aan uitstelgedrag?

‘O, ik kan uitstellen als de beste. Op olympisch niveau, zelfs! Ik heb bijvoorbeeld altijd al willen leren tapdansen, maar elke dag opnieuw schuif ik dat voornemen voor me uit. Misschien had ik wel het talent om een schitterende ster op de dansvloer te worden... *We’ll never know*. Mezelf kansen en fijne ervaringen ontzeggen geeft me een soort omgekeerde kick. Het is alsof ik in een sekte zit, waarvan ik het enige lid ben.’

Uw personage krijgt te horen dat hij niet lang meer te leven heeft. Is de dood iets dat u op uw 72° bezighoudt?

‘Sterfelijkheid maakt deel uit van het leven. Elke keer als ik een paar schoenen koop, vraag ik me af of het misschien mijn laatste zullen zijn. En als ik plannen maak, doe ik dat omdat het nú nog kan. Dus: ja, ik denk soms na over het onvermijdelijke einde. Om het met Woody Allen te zeggen: “Ik ben niet bang voor de dood. Ik wil er alleen niet bij zijn wanneer het gebeurt.”’

Weet u nog wanneer u zich voor het eerst bewust werd van uw sterfelijkheid?

‘Op een nacht, héél lang geleden, droomde ik over een man met een tijger die een groot zwaard in mijn borst wilde steken. Ik schoot in paniek wakker. “Wij gaan allemaal dood, hè?” vroeg ik aan mijn zus. “Ja, broertje,” antwoordde ze. “We gaan allemaal dood.”’

Ziet u uw filmografie als een soort nalatenschap?

‘Nee, daarvoor ben ik niet goed genoeg. Als mijn films pakweg tien jaar na mijn dood nog gespeeld worden, zal het wellicht op van die kleine vliegtuig-schermpjes zijn. Dan zit zo’n slaperige reiziger om twee uur ’s nachts met een half oog te kijken en vraagt hij zich af: “Hoe heette die acteur ook alweer? *Jeremy something*? Ja, juist: Jeremy Irons!” Tot zover mijn nalatenschap.’

De voorbije jaren hebt u in heel wat films gespeeld en er staan er nog verschillende op stapel. Denkt u op uw leeftijd nooit aan uitblazen?

‘Weet je, leeftijd is niet meer dan een getal. Op papier sta ik inderdaad dichterbij de dood dan mijn jongere medemensen, maar dat betekent niets. Hoe jong of oud je ook bent: je kunt de straat op gaan en zomaar onder de wielen van een auto belanden. Dus nee, ik denk niet aan uitrusten. Ik heb ervan gehoord, hoor, maar het is niets voor mij. Waarom zou ik, trouwens? Omdat anderen vinden dat ik stilaan met pensioen moet? Dat is discriminatie. Zolang ze me vragen, blijf ik doorgaan.’

Over discriminatie gesproken: u bent een fervent pleitbezorger van totale gendergelijkheid. Waarom is dat zo belangrijk voor u?

‘Het is toch volkomen absurd dat mensen worden beoordeeld op basis van hun geslachtsdelen? Daar is geen enkel zinnig argument voor te bedenken en toch blijft het gebeuren. Machogedrag is een vorm van lafheid die voortkomt uit een diepgewortelde angst voor sterke vrouwen en een handrem op de ontwikkeling van zowat alle mensen ter wereld. Onlangs heb ik gelezen dat India maar liefst twintig procent welvarender zou zijn als vrouwen er gelijkwaardig werden behandeld. Dat vind ik ronduit wraakroepend. Neem dit aan van een oude, wijze man: vrouwenrechten zijn de sleutel naar een betere wereld. En dat zeg ik zonder ook maar één spootje ironie.’

LIVING SPEELT VANAF 28 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

Het ideale eindejaarsgeschenk

Vrienden of familie verrassen met een onvergetelijk cadeau?

Da's geregeld in **2 minuten!** Kies je bedrag en trakteer ze op een welverdiend verblijf bij één van onze meer dan **1.350 B&B's**, vakantiewoningen, hotels of campings.

Bestel je Vlaanderen Vakantiecheques op vlaanderen.vakantieland.be

**vlaanderen
vakantiecheque**

Een product van Vlaanderen Vakantieland

BREUKLIJN

Wist je dat *The Banshees of Inisherin* oorspronkelijk was opgevat als een toneelstuk, maar na een ingrijpende make-over tien jaar later een film is geworden? Het is maar een van de vele wonderlijke weetjes over de weerbarstige Martin McDonagh en zijn uitdagende oeuvre. Trivia-tijd! **STEVEN TUFFIN**

KRUISVAART

‘Ik heb altijd meer van cinema dan van toneel gehouden.’ Toen Martin McDonagh in 2004 met de kortfilm *Six Shooter* – meteen goed voor een Oscar – de overstap maakte van de planken naar het witte doek, was dat ook het startschot van zijn kruisvaart tegen het theater.

‘De meeste toneelstukken zijn dodelijk saai’ en ‘Films maken een blijvende indruk op mensen, theater zijn ze de volgende dag alweer vergeten’ zijn maar een paar van de uitspraken waarmee hij het toneelminnende publiek in de gordijnen joeg. Hoogst merkwaardig, want met een karrenvracht nominaties en prijzen is McDonagh een van de meest gevierde theaterauteurs van de 21^e eeuw.

In Bruges

Three Billboards Outside Ebbing, Missouri

LONDENS-IERS

‘Ik noem mezelf altijd Londens-Iers, dat is de minst patriottische omschrijving die ik voor mezelf kan bedenken.’ McDonagh is een zoon van Ierse ouders die in Londen woonden en enkel terugkeerden naar hun geboorteland om er de vakanties door te brengen.

Hoewel hij altijd in de Engelse hoofdstad is blijven wonen, hebben zijn roots ontegensprekelijk een stempel gedrukt op zijn oeuvre. Behalve enkele toneelstukken en zijn vorige langspeelfilms – *In Bruges*, *Seven Psychopaths* en *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* – situeert het gros van McDonaghs werk zich in County Galway, het graafschap aan de Ierse westkust waar zijn ouders oorspronkelijk vandaan kwamen.

STEREO- OF ARCHETYPE

Frances McDormand die de plaatselijke sheriff op stang jaagt met een opvallende protestactie omdat hij er niet in slaagt de verkrachter en moordenaar van haar dochter te vinden: *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* werd in 2017 bejubeld door pers, publiek én de Oscarjury, maar er gingen ook kritische stemmen op. De film zou barsten van de *Southern stereotypes* – met Sam Rockwell op kop als mallotige, racistische, maar toch niet geheel verdorven flik.

The Banshees of Inisherin, dat zich afspeelt in een kleine eilandgemeenschap in de vroege 20e eeuw waar vooral bier wordt gedronken en muziek wordt gemaakt, krijgt het verwijt in hetzelfde bedje ziek te zijn. ‘Precies met dat soort archetypische dingen kun je verpletterende waarheden vertellen,’ verdedigt McDonagh zich.

VRIENDSCHAPSBREUK

In *The Banshees of Inisherin* is die verpletterende waarheid de pijn die het einde van een hechte vriendschap tussen twee mannen kan veroorzaken. In *Bruges*-hoofdrolspelers Colin Farrell en Brendan Gleeson vertolken twee onafscheidelijke drinkebroers die in een bitter conflict verzeilen omdat een van hen abrupt afstand neemt van de andere.

‘Iedereen weet dat zulke breuken verschrikkelijk veel leed teweegbrengen,’ aldus McDonagh. ‘Ik vond het belangrijk om te tonen hoe pijnlijk het einde van een vriendschap kan zijn voor beide partijen.’ De coronacrisis voegde bovendien een persoonlijke laag toe: ‘Plots had ik de tijd om na te denken over mijn nalatenschap en besepte ik dat mijn verblijf op deze aardbol van beperkte duur is. Wil ik me amuseren met vrienden en familie in de tijd die me nog rest, of artistiek bezig zijn en een blijvende indruk maken?’

Dat laatste heb je sowieso al gedaan, Martin! 🍷

Martin McDonagh

**THE BANSHEES OF INISHERIN SPEELT VANAF
4 JANUARI IN DE BIOSCOOP**

VAN VLEES & BLOED

Mag zich van 27 januari tot 4 februari Master van de 2023-editie van Filmfestival Oostende noemen: Natali Broods, de Vlaamse leading lady die in 1998 haar debuut maakte in *S*. Haar selectie staat in het teken van *family dynamics*, een onderwerp dat de actrice en theatermaakster al een leven lang fascineert. Een toelichting door de Master zelf. **JONAS GOVAERTS**

A WOMAN UNDER THE INFLUENCE (1974)

‘Met ons theatergezelschap De Koe zijn we bezig aan een stuk over het leven en werk van John Cassavetes. Oorspronkelijk zouden we het *Casa Vetes* noemen – een huis vol vetes, snap je? – maar blijkbaar weet amper nog iemand wie hij was. Da’s toch shockerend? Gena Rowlands speelt een vrouw die niet helemaal spoort en uiteindelijk door haar man, vertolkt door Peter Falk, in een instelling wordt gestopt. Ik ben blij dat er tegenwoordig meer interessante rollen zijn voor vrouwen, maar Cassavetes was daar bijna een halve eeuw geleden al mee bezig.’

FUNNY GAMES (1997)

‘Laat je niet misleiden door de titel: dit is géén komedie, tenzij dan misschien een heel donkere. Op een dag wordt er aangebeld bij een Oostenrijks gezinnetje en uit het niets worden ze het slachtoffer van een brutale home-invasion. Wat deze film zo ongelooflijk goed maakt, is dat de daders – twee verveerde tieners – zélf niet lijken te weten wat hun motief is voor die gruweldaad: “Waarom doen jullie dit?” “Waarom niet?” (huivert) Michael Haneke moest absoluut in mijn selectie zitten. Het is ronduit meesterlijk hoe hij de condition humaine keer op keer vlijmscherp weet te ontleden.’

FESTEN (1998)

‘Thomas Vinterbergs doorbraakfilm kwam in de zalen toen ik nog op de toneelschool zat. Ik woonde vlak bij Cinema Cartoon’s in Antwerpen en herinner me dat ik tijdens de aftiteling totaál van slag in m’n bioscoopstoeltje zat. Met *Dogma 95* (verbond van Deense filmmakers, onder wie ook Lars von Trier, nvdr.) leek plots een heel nieuw soort cinema te zijn geboren, dat afkomstig was uit een taalgebied niet groter dan het onze. Ik besepte het toen nog niet, maar eigenlijk is *Festen* alles wat ik zoek in een film. Een familie viert feest ter gelegenheid van een jubileum, er komt een duister geheim aan het licht en plots staat de hele dynamiek van die familie op losse schroeven.’

MELANCHOLIA (2011)

‘Ook in deze film van Lars von Trier is het de fluctuerende familiedynamiek die mij fascineert. Kirsten Dunst speelt een labiele vrouw die te laat komt op haar eigen trouwfeest, tot grote ergernis van haar zus, die een complete controlefreak is – een schitterende rol van Charlotte Gainsbourg. Wanneer de zussen te horen krijgen dat de aarde vernietigd dreigt te worden door een meteoriet, gaat Gainsbourg volledig door het dak, terwijl Dunst net de kalmte zelf wordt. Dit is trouwens de film waarmee von Trier uit Cannes werd verbannen, nadat hij zichzelf op de persconferentie een nazi had genoemd.’

HOME (2016)

‘De wereld zoals jongeren die vandaag beleven, geschetst door mijn goede vriendin Fien Troch. Het is onwaarschijnlijk hoe ze haar piepjonge, groten-deels onervaren cast in deze film boven zichzelf liet uitstijgen. Wat die gasten daar doen, is véél meer dan gewoon acteren. Over sociale drama’s als dit wordt weleens gezegd dat ze te weinig humor bevatten, maar wanneer het personage van Els Deceukelier een denkbeeldige lijn door haar woonkamer trekt – “*Dees* is van mij, *da* is van u!” – weet ik niet of ik nu moet lachen of huilen.’

TONI ERDMANN (2016)

‘Soms is een film zó goed dat ik jaloers ben op mensen die ’m nog niet hebben gezien. *(lacht)* *Toni Erdmann* heb ik gezien toen ik jurylid was van het Brussels International Film Festival: wat een ontdekking! Een bejaarde muzikleraar is vervreemd van zijn dochter en dringt haar leven binnen vermomd als Toni Erdmann, een volslagen van de pot gerukte figuur. Ik las ooit in de krant dat Jack Nicholson graag zou meespelen in de remake: dat mogen ze écht niet doen.’

THE KILLING OF A SACRED DEER (2017)

‘Haneke en von Trier zijn weliswaar meesters, maar zoals Yorgos Lanthimos zijn er écht geen twee. Hoe hij in *The Killing of a Sacred Deer* een klassieke Griekse mythe van Euripides vertaalt naar het hier en nu... Grandioos. Sommige mensen knappen af op de toon van zijn werk, die soms erg absurd en hermetisch kan zijn. Maar als je bereid bent om mee te stappen in zijn gedachtewereld, staat je een fantastische trip te wachten.’

QUEEN OF HEARTS (2019)

‘Nóg een Deense film in mijn selectie: blijkbaar heb ik daar toch iets mee. Trine Dyrholm, de hoofdrolspeelster, zat trouwens ook in *Festen*: ik ben fan, ik volg haar ondertussen op Instagram. *(lacht)* Deze film van May el-Toukhy gaat over een jeugdrechter met een schijnbaar perfect leven, die iets begint met haar stiefzoon. Schone schijn blijft voor mij een ontzettend intrigerend thema, zeker als het verhaal zich ook nog eens afspeelt in zo’n prachtige, modernistische sixtiesvilla. *(lacht)*’

THE NEST (2020)

‘Het werk van regisseur Sean Durkin zweeft ergens tussen mainstream en arthouse in, wat zeker vandaag niet zo evident is in Amerika. *The Nest* gaat over een typische zakenman uit de jaren tachtig *(rol van Jude Law, nvdr.)* die in zijn wanhopige zoektocht naar status en erkenning zijn familie mee de dieperik in sleurt. Ik hou gewoon van verhalen over gezinnen die onder zware druk komen te staan. En ja, ook deze film speelt zich deels af in een prachtige villa, die naar mijn smaak véél te kort in beeld komt. *(lacht)*’

MURINA (2021)

‘Een Kroatisch gezinsdrama met niemand minder dan Martin Scorsese als coproducent. Al na één recensie wist ik dat *Murina* helemaal mijn ding zou zijn. De film speelde vorig jaar al in Oostende, maar toen heb ik ’m gemist, omdat ik net een theaterpremière speelde. Ik heb de regisseuse Antoneta Alamat Kusijanović dan maar een berichtje gestuurd: “Komt je film nog uit in België?” Helaas niet, zo bleek. Geen probleem, dan neem ik *Murina* toch gewoon nóg eens op in het programma? Master zijn van een filmfestival, het heeft zo zijn voordelen. *(lacht)*’

die in Korea had gediend. Om me voor te bereiden op die rol, had ik me al compleet in die periode ondergedompeld. Bovendien herinner ik me de verhalen van wijlen mijn grootvader nog levendig – hij had meegevochten in die oorlog.’

‘We moesten het archetype van de soldaat overstijgen om het publiek bij het verhaal te betrekken.’

JONATHAN MAJORS

Had je dan ook al gehoord van Jesse Brown, de legendarische gevechtspiloot die je vertolkt in *Devotion*?

‘Ondanks alles wat ik je net heb verteld: neen. Precies daarom wilde ik deze film absoluut maken. Toen ik voor het eerst over Jesse hoorde, kon ik niet geloven dat zo’n belangrijke Amerikaanse oorlogsheld een volslagen onbekende is in zijn thuisland. In het boek waarop *Devotion* is gebaseerd, beschrijft auteur Adam Makos hem als een figuur met vele facetten: een man met een donker verleden, een liefhebbende echtgenoot en vader én een gedreven en trotse militair. Welke acteur droomt er niet van om zo’n veelzijdig personage te mogen spelen?’

Volgens regisseur J.D. Dillard vond jij het enorm belangrijk om ál die facetten in de verf te zetten.

‘Voor mij is realisme het hoogste goed en dat bereik je alleen maar door genuanceerd uit de hoek te komen. Ja, het was belangrijk om Jesse op te voeren als oorlogsheld, maar je moet het archetype van de soldaat overstijgen als je het publiek helemaal bij een verhaal wilt betrekken. Daarom stond ik erop dat we ook de trauma’s

toonden die hij had overgehouden aan het racisme en het misbruik uit zijn verleden. Dat soort details zorgt ervoor dat je op het witte doek een mens van vlees en bloed laat zien, met wie elke kijker zich kan identificeren.’

Brown wordt nu beschouwd als een voorbeeld van de American dream: een *zero* die het tot *hero* schopt. Hoe sta jij als Afro-Amerikaan tegenover dat concept?

‘Pfiew, dat is geen makkelijke vraag. Het valt niet te ontkennen dat de American dream een ietwat controversieel concept is. Het werd duidelijk bedacht door witte Amerikanen, die het later opdrogen aan de Afrikaanse diaspora. Tegelijk is het fantastisch dat ik – een acteur die het grootste deel van zijn jeugd in Texas heeft doorgebracht – nu met een Belgische journalist kan praten over een vergeten held uit Mississippi. Dat betekent dat de American dream geen compleet fabeltje is. Eigenlijk heeft het concept iets heel puurs en kan het zelfs grenzen overstijgen, want geef toe: streven we in deze donkere dagen niet allemaal naar een beter leven?’

Tijdens de voorbereiding van je rol viel het je op dat piloten elkaar de hele tijd zitten uit te horen – of te interviewen, zoals jij het stelde. Doen acteurs dat ook niet als ze samen op de set staan?

‘Bij piloten gaat het er toch net iets concreter aan toe. *(lacht)* Ze vliegen zij aan zij, dus ze móéten er wel zeker van zijn dat hun collega’s capabel genoeg zijn. Als acteur snuffel je ook nieuwsgierig rond, omdat je wilt weten wat voor vlees je in de kuip hebt. Maar dat gebeurt veel intuïtiever.’

Tot slot: kun je al iets vertellen over je personages in *Creed III* en het Marvel Cinematic Universe?

‘Nee, man. Honger lijkt me nog steeds de beste saus. *(lacht)*’

DEVOTION SPEELT VANAF 21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

VERGETEN HELD

Momenteel is Jonathan Majors nog een nobele onbekende, maar daar komt weldra ongetwijfeld verandering in. Volgend jaar vertolkt hij immers niet alleen de tegenstander van dienst in *Creed III*, hij wordt ook de nieuwe *big bad* in het Marvel Cinematic Universe. Eerst is er echter *Devotion*, het oorlogsdrama waarin hij de allereerste Afro-Amerikaanse gevechtspiloot speelt. **STEVEN TUFFIN**

Devotion speelt zich af tijdens de Korea-oorlog, die ook wel ‘de vergeten oorlog’ wordt genoemd. Was jij op de hoogte van dat stukje geschiedenis?

JONATHAN MAJORS: ‘Natuurlijk! *(dreunt op)* Het was de oorlog tussen Noord- en Zuid-Korea van 1950 tot 1953, waarbij het eerste land werd geholpen door China en de toenmalige Sovjet-Unie, terwijl het tweede bijstand kreeg van de Verenigde Naties, met de VS op kop. *(grinnikt)* Eigenlijk stel ik me nu slimmer voor dan ik in werkelijkheid ben. Enkele jaren terug speelde ik in de reeks *Lovecraft Country* een oorlogsveteraan

BANDELOOS

In *Babylon* focust Damien 'Whiplash' Chazelle op de excessen van het vroege Hollywood. Het perfecte excuus voor *Vertigo* om in te zoomen op de *Pre-Code Period* tussen 1929 en 1934, toen het eventjes leek alsof alles kon en mocht op het witte doek. De Hays Code, een reeks richtlijnen die voorschreef welke normen en waarden films dienden uit te dragen, moest het losbandige La La Land weer in het gareel dwingen. Maar een aantal films wist door de mazen van het net te glippen... **JONAS GOVAERTS**

THE DIVORCEE (1930)

Jerry (Norma Shearer), een geëmancipeerde huisvrouw, betrapt haar man op overspel en besluit hem een koekje van eigen deeg te geven. Naar hedendaagse normen klinkt dat als een behoorlijk brave plot, maar de bitsige reactie van Shearers aartsrivale Joan Crawford bewijst dat overspel in de jaren dertig wel degelijk een heet hangijzer was: 'Natuurlijk heeft Norma die rol gekregen, ze slaapt zélf met de baas!'

ISLAND OF LOST SOULS (1932)

In zijn sleazy bewerking van de H.G. Wells-klassieker *The Island of Dr. Moreau* laat regisseur Erle C. Kenton zich volledig gaan: met zijn 'tegennatuurlijke' film bezondigt hij zich niet enkel aan blasfemie, maar ook aan brutaliteit, bestialiteit en brandstichting. En dan moet de megalomane Moreau nog levend aan stukken worden gescheurd door zijn eigen misvormde creaties.

FRANKENSTEIN (1931)

'It's alive!' De iconische oneliner uit James Whales griezelklassieker kan voor Will H. Hays, het brein achter de naar hem vernoemde Code, nog net door de beugel. Wat Victor Frankenstein daarna uitroept – 'Now I know what it feels like to be God!' – schiet hem echter in het verkeerde keelgat: godslastering is een van zijn grootste don'ts. Net als wreedheid jegens kinderen en dieren, trouwens... waarop Frankensteins monster doodleuk een jong meisje in een ijskoud meer flikkert.

SCARFACE (1932)

Wanneer Hays ter ore komt dat Howard Hawks aan een gangsterfilm werkt, probeert hij verwoed om het project uit de zalen te houden. Tevergeefs: *Scarface* wordt een bijna even groot succes als *Little Caesar*. Niet enkel het buitensporige bloedvergieten is voer voor debat, maar ook de bewust sardonische ondertoon: 'Alsof Hawks de Marx Brothers een geladen machinegeweer in handen heeft gegeven,' brijst de krant *The Chicago Reader*.

FREAKS (1932)

Niets kan tippen aan de controverser die *Freaks* veroorzaakt, de legendarische horrorfilm van Tod Browning die ook vandaag nog steeds weet te shockeren. Circusgriezels zijn in de jaren dertig en vogue, maar op het scherm waren ze nog nooit verschenen... Tot *Freaks*, die de aandacht trekt met een groteske reclamecampagne: 'Can a full-grown woman truly love a midget?'

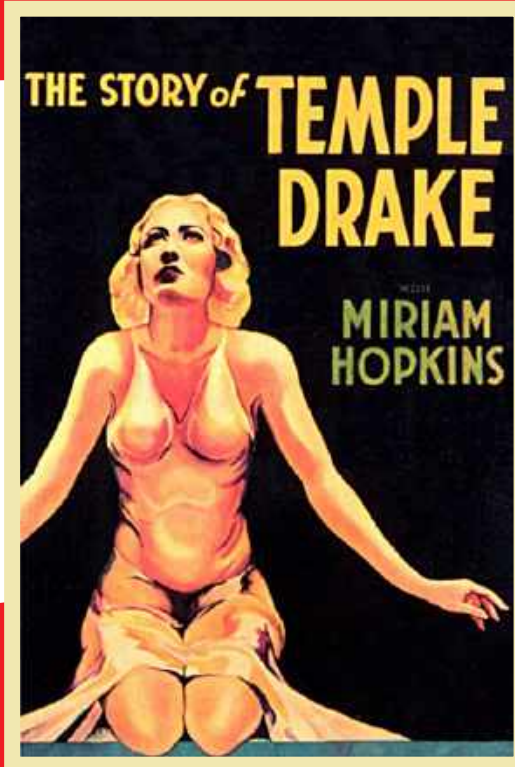
LITTLE CAESAR (1931)

De grootvader van de gewelddadige gangsterfilm, met Edward G. Robinson als Rico 'Little Caesar' Bandello, een overduidelijke Al Capone-kloon. Niet lang na de release wordt Hays' kantoor bedolven onder de klachten van ongeruste bioscoopgangers: telkens wanneer het hoofdpersonage op het scherm verschijnt, wordt hij onthaald op stormachtig applaus van jonge toeschouwers. De gangster als antiheld is geboren.

THE STORY OF TEMPLE DRAKE (1933)

William Faulkners schandaalroman *Sanctuary*, waarin een lichtekooi wordt verkracht met een maiskolf, verschijnt in 1931. 'Afblijven', zegt Hays: 'Dit boek is totaal ongeschikt om een film van te maken!' Paramount slaat zijn verbod echter in de wind en koopt prompt de filmrechten op. Resultaat: een van de vroegste films uit het vandaag nog steeds omstreden *rape/revenge*-genre.

BABY FACE (1933)

Als Baby Face – 'A woman without a conscience!' – neukt Barbara Stanwyck zich vrolijk een weg naar de top van Gotham Thrust, een bank waarvan de hoofdzetel verdacht veel weg heeft van een gigantische stenen erectie. Het promiscue titelpersonage houdt er ook nog eens een *Best Black Friend* op na: als eerste *BBF* legt Chico (Theresa Harris) waarschijnlijk de basis voor wat later een Hollywoodcliché zal worden. 🍷

BABYLON SPEELT VANAF 18 JANUARI IN DE BIOSCOOP

In Bulge Jack Davey

Opening and edition presentation
Thursday, December 15 from 18:00 till 22:00

Friday, December 16 till Friday, December 23
14:00 till 18:00

CASSTL

2022

Braziliëstraat 27, 2000 Antwerp - Belgium

**kursaal
oostende**

ZA 31.12.22

**OMDAT HET KAN
SOUNDSYSTEM
FT AVERAGE ROB**

DAVE LAMBERT · MAGIK · BKAY · DJ KOONY

BOEK NU: **NYE.BE**

**EIN ABEND
IN WIEN**
VR 06.01.2023

**BOWIE
LIVE**
VR 13.01.2023

**QUEENZ
OF PIANO**
ZA 25.02.2023

**ROCK
OF AGES**
31.05 - 03.06.2023

**GEEF
CULTUUR CADEAU
MET ONZE
WAARDEBON**

Bestel nu op **kursaalooostende.be/cadeau**

Boek nu de
beste plaatsen

kursaalooostende.be

**De beste films van 2022
komen naar je toe**

Kijk de mooiste films van het jaar
direct bij je thuis. En steun een
cinema bij jou in de buurt.

Zin in film?
Ga naar **picl.be**

picl

The Stranger

REGIE Thomas M. Martin
CAST Joel Edgerton, Sean Harris, Jada Alberts
SPEELDUUR 1u56
VANAF 7 december in de bioscoop

Donkere misdaadthriller à la *Chopper* en *Animal Kingdom*, gebaseerd op een van de meest verregaande undercoveroperaties uit de Australische geschiedenis om een kindermoordenaar zijn gruweldaden te doen bekennen. **STEVEN TUFFIN**

White Noise

REGIE Noah Baumbach
CAST Adam Driver, Greta Gerwig, Don Cheadle
SPEELDUUR 2u16
VANAF 7 december in de bioscoop

Noah Baumbach verfilmt Don DeLillo's postmoderne klassieker, waarin een samengesteld gezin op de vlucht slaat na een chemische ramp. Voor fans van David Cronenbergs bioscoopbewerking van DeLillo's *Cosmopolis*. **CHRIS CRAPS**

Mulholland Drive

REGIE David Lynch
CAST Naomi Watts, Laura Harring, Justin Theroux
SPEELDUUR 2u27
VANAF 21 december in de bioscoop

In David Lynch' meesterwerk uit 2001 staan een naïeve actrice en een vrouw met geheugenverlies centraal. Kreeg een 4K-restauratie onder toezicht van de maestro himself en vormt nog steeds de perfecte *double bill* met *Sunset Boulevard*. **CC**

Alcarràs

REGIE Carla Simón
CAST Jordi Pujol Dolcet, Anna Otín, Xènia Roset
SPEELDUUR 1u59
VANAF 18 januari in de bioscoop

In deze Gouden Beer-winnaar dreigt een boerenfamilie haar perziken-boomgaard te verliezen. Met een cast die bestaat uit amateuracteurs die zich bedienen van een Catalaans dialect. Een must voor liefhebbers van de cinema van Ken Loach. **CC**

Tár

REGIE Todd Field
CAST Cate Blanchett, Nina Hoss, Noémie Merlant
SPEELDUUR 2u38
VANAF 25 januari in de bioscoop

Een geniale dirigente is niet alleen een van de weinige vrouwen aan de top van haar discipline, maar ook een meedogenloze manipulator. Dramatisch portret dat DNA deelt met *Promising Young Woman* en *The Assistant*. **RUBEN NOLLET**

Op vertigoweb.be vind je elke woensdag nieuwe recensies!

FFO 27 JAN
04 FEB
2023
FILMFESTIVALOOSTENDE.BE

ONBEPERKT NAAR DE FILM TIJDENS FILMFESTIVAL OOSTENDE?

Tot 31 december betaal je 39 euro voor een festivalpas. Vanaf 1 januari 49 euro. Jonger dan 26? Dan betaal je 29 euro.

INFO & TICKETS OP [FILMFESTIVALOOSTENDE.BE](https://filmfestivaloostende.be)

Verblijf in het hart van *Abu Dhabi*

Waan je een echte sjeik in deze parel van een 5* luxe tophotel, één van de knapste uit ons aanbod. Met een ontbijt van superlatieven en een ultraluxe kamer met alle bijhorende faciliteiten. Zon, luxe, cultuur, shoppen, ... Abu Dhabi heeft het allemaal.

Paradijs op 6 uur
vliegen vanaf
€899 per persoon

www.deblauwevogel.be

Deze onvergetelijke reis omvat een vlucht met de bekroonde top airline Etihad Airways heen en terug vanuit Brussel, vier nachten in het knappe luxe hotel Grand Hyatt Abu Dhabi 5* en een Vlaamse gids.

Afreisdata 2023 25 april €899 - 16 mei €899
6 juni €899 - 18 juli €1.099 - 8 augustus €899
5 september €899 - 19 september €999

